

ES CIURONET

Açò vol dir que era un matrimoni sense cap fii ni cap fia, però tenien moltes ganes de tenir-ne un; així és que moltes vegades, tant s'homo com sa dona deien:

-No sé que pagaria per tenir un fiet!

Un dia sa dona va posar ciurons en remui per cuinar-los lo endemà; i quan va anar a destapar s'olla, tot van ser al·lots i al·lotes.

Ella, quan veu aquella ranxada, diu tota apurada:

-Que n'hem de fer tants! - I agafa un garrot i else va matar tots, manco un, que, sense que ella se n'entemés, s'amaga davall sa pastera.

-Bono! - va dir ella quan les tingué tots morts -. Ja l'he feta. Sols no som pensat a deixar-ne un per guardar es cirerer.

-Jo som aquí! - va cridar es ciuronet, que estava arrufat davall sa pastera.

-Vina, idò, jo te donaré un trosset de pa i formatge i te n'aniràs a guardar es cirerer.

Pren es tros de pa i formatge i se'n va a posar-se davall es cirerer.

Prest hi va comparèixer es drac¹, que li va dir:

-Ciuronet, dóna'm una cirereta!

-No puc, perquè mon pare les té ben comptades, i em pegarà.

Però es drac no es cansava de demanar-n'hi:

-Ciuronet, dóna'm una cirereta!

-No puc - deia ell -, perquè mon pare les té ben comptades, i em pegarà.

Però tanta tronya li va arribar a fer es drac, que per fi es Ciuronet n'hi va donar una, de cirera; i, mentres l'hi donava, es gegant l'agafa per sa ma, el va ficar dins es sac i partí cap a ca seva.

P'es camí es Ciuronet deia:

Drac, caguera et mat!

Drac, caguera et mat !

Drac, caguera et mat!

I com va esser enfora li van venir ganes d'anar del cos.

Deixa es sac allà en terra i se'n va darrera una paret; però es temps que hi era, surt es Ciuronet de dins es sac, el va ben omplir de còdols i va fugir ben deveres d'allà.

Es drac, quan va haver acabat, es carrega es sac de còdols i deia:

-Ai, Ciuronet, que ets tornat de feixuguet!

Arriba a ca seva i diu a sa dona:

-¿Que tens sa caldera preparada per bullir es Ciuronet?

-Sí - va dir ella.

Es drac aboca es sac, i es còdols que sortien tots rabents li van esquerdar sa caldera.

-El tenc d'anar a cercar i el tenc de matar -deia ell.

Se'n va, i el troba que s'havia enfilat dalt ses teulades; i com l'afina va dir: ·

-Ciuronet, com ets muntadet?

-Som fet un munt de plats i plats i hi som pujat damunt.

Es drac comença a fer un munt de plats i plats, prova de pujar-hi, i quan va esser boni dalt, cau i es romp un braç;

-Ciuronet, com ets muntadet? -li torna dir.

-Som fet un munt d'olles i olles i olles i hi som pujat damunt -va respondre es Ciuronet.

Es drac fa un bon munt d'olles i olles, hi puja, i quan va esser boni dalt, cau i es romp s'altre braç.

-Ciuronet, ¿em vols dir com ets muntadet?

-Som fet un munt de tians i tians i tians, i m'hi som enfilat.

Es drac ho prova, i quan és boni dalt, cau i es romp una cama.

-Ciuronet ¿em vols dir com ets muntadet?

-Som fet un munt d'escudelles i escudelles escudelles, i m'hi som enfilat.

Es drac fa un munt d'escudelles, hi puja, i cau i es romp s'altra cama.

-Ciuronet, ¿em vols dir com ets muntadet? - li torna preguntar.

-Som fet un munt de ribells i ribells i ribells.

Es drac prova de fer es munt de ribells, va pujar- hi, i quan va esser boni dalt va caure i es va rompre es cap i queda mort. I es Ciuronet va debaixar de sa teulada, i sa rondaia esta acabada.

Darrera sa porta hi ha fus. Acabat, Amen

Jesús.

Rondalla extreta de *Rondaies de Menorca* volum II d'**Andreu Ferrer Ginard**